

del af medlemmets løn eller til et fast beløb), og hvor pensionsydelse derefter beregnes ud fra disse bidrag.

I *stk. 2* defineres en ydelsesdefineret pensionsordning som en pensionsordning, og hvor pensionsydelserne fastsættes på forhånd (f.eks. til en vis procentdel af medlemmets løn), og hvor pensionsbidragene derefter beregnes ud fra disse ydelser.

I *stk. 3* defineres sponsorvirksomhed som en virksomhed, som pensionskassen er tilknyttet. Det er de ansatte og tidligere ansatte i en sponsorvirksomhed, som er medlemmer af den tilknyttede pensionskasse. En firmapensionskasse kan have flere sponsorvirksomheder inden for samme koncern. Firmapensionskassen afdækker sponsorvirksomhedens aftale om pension med arbejdstagerne i sponsorvirksomheden. Firmapensionskassens medlemmer er de pågældende ansatte og tidligere ansatte i sponsorvirksomheden. Firmapensionskassen ejes af medlemmerne som kollektiv. Sponsorvirksomheden indbetaler de aftalte pensionsbidrag til firmapensionskassen og udpeger typisk hovedparten af bestyrelsen for pensionskassen. Sponsorvirksomheden er ikke medlem af pensionskassen og dermed ikke medejer.

Til nr. 3

Efter reglerne i den gældende lov kan der ikke udbetales midler fra en pensionskasse til sponsorvirksomheden, uanset om der måtte være flere midler i kassen ud over de nødvendige pensionsmæssige hensættelser og det i loven fastsatte kapitalkrav. Et sådant overskud, som f.eks. kan hidrøre fra en særlig gunstig værditilvækst i pensionskassens aktiver, kan i dag alene udbetales til sponsorvirksomheden ved opløsning af pensionskassen.

I pensionskasser med ydelsesdefinerede pensionsordninger kan der opbygges et stadigt større overskud, da overskuddet normalt ikke udloddes til medlemmerne i form af bonus. Overskud kan bl.a. opstå som følge af store afkast på aktiverne, der overstiger væksten i pensionshensættelserne. Det kan også skyldes, at sponsorvirksomheden har indbetalt et eller flere ekstraordinære bidrag for at sikre pensionshensættelserne i perioder med lavt renteniveau, hvorefter renteniveauet er steget. I perioder med højere rente reduceres pensionshensættelserne.

Efter det gældende § 13, nr. 1, skal alle pensionskasser bl.a. anvende et beregningsgrundlag til fastsættelse af sammenhængen mellem ydelser og bidrag (tegningsgrundlaget).

Formålet med tegningsgrundlaget er at fastsætte sammenhængen mellem bidrag og pensionstilsagn så-

ledes, at der er stor sikkerhed for, at en pensionskasse ved pensionsydelsens forfaldstidspunkt(er) har tilstrækkelige midler til at opfylde pensionsløftet. I henhold til lovens § 17, stk. 1, skal det tekniske grundlag m.v., herunder tegningsgrundlaget, være rimeligt og betryggende.

Bemærkningerne til lov nr. 326 af 24. maj 1989 om tilsyn med firmapensionskasser, jf. bl.a. punkt 6, nr. 3, i de almindelige bemærkninger og de specielle bemærkninger til § 17, fastslog desuden, at det – ligesom for pensionskasser med bidragsdefinerede pensionsordninger – skulle gælde for pensionskasser med ydelsesdefinerede pensionsordninger, at sammenhængen mellem bidraget og pensionstilsagnet skulle følge det såkaldte ækvivalensprincip. Formålet var at sikre en lodig, jævnt opbygget afdækning af pensionstilsagnet. Finanstilsynet har i medfør af lovens § 21, nr. 1, fastsat nærmere regler til sikring af, at tegningsgrundlaget er betryggende. De nævnte regler fastsætter, at tegningsgrundlagets elementer skal vælges med forsigtighed.

I pensionskasser med bidragsdefinerede pensionsordninger fører dette forsigtighedsprincip til, at pensionstilsagnets størrelse begrænses. Da pensionsbidraget er fastsat på forhånd, uafhængigt af tegningsgrundlaget, følger det af ækvivalensprincippet, at jo forsigtigere tegningsgrundlaget er, jo mindre bliver pensionstilsagnet. I pensionskasser med ydelsesdefinerede pensionsordninger fører princippet omvendt til, at der fastsættes et bidrag, der er i overkanten, for at give betryggende sikkerhed for de lovede pensionsydelser. Det skyldes, at det her er pensionsydelserne, der er fastsat på forhånd. Forsigtighedsprincippet forventes at føre til, at der opbygges en buffer i alle pensionskasser, uanset hvilken type ordning der er tale om.

I pensionskasser med bidragsdefinerede pensionsordninger anvendes en del af den opbyggede buffer som udgangspunkt løbende til udlodning af bonus til medlemmerne. Bufferen holdes derved nede på et passende niveau. I pensionskasser med ydelsesdefinerede pensionsordninger har medlemmerne derimod som udgangspunkt ikke krav på bonus. I disse pensionskasser reduceres bufferen således ikke løbende ved udlodning af bonus. En eventuelt aftalt regulering af pensionstilsagnene i pensionskasser med ydelsesdefinerede pensionsordninger er indregnet direkte i tegningsgrundlaget og giver derfor heller ikke anledning til reduktion af den opbyggede buffer. Tværtimod vil en indregnet regulering bidrage til opbygningen af en endnu større buffer, fordi tegningsgrundlagets elementer, som nævnt, skal vælges med forsigtighed.